

Несвяткове 55-річчя Сарненського ліцею № 5

Цьогоріч 1 вересня як на території, так і в будівлі ліцею № 5 не чути було дитячого галасу й сміху. День знань минув у форматі онлайн. А ще на початку 2022-го тут планували святкувати його феєрично, адже шкільному закладу виповнилося 55 років! Проте сьогодні в умовах війни змусило змінити плани. Високопрофесійний колектив ліцею на чолі з Наталією Параницею влевнені, що це ненадовго. Бо твердо вірять – скоро Перемога.

Про свята й будні, досягнення й перемоги в закладі впродовж п'яти з половиною десятиліть розповіли й «Сарненським новинам».

Гортаючи сторінки історії

1 вересня 1967 року в місті Сарні відкриті двері новий освітній заклад із просторими, світлими класами, коридорами, майстернями, спортивною залом, бібліотекою... Того дня символічний ключ новобудови будівельники ПМК-66 вручили першому директорові школи, відміннику освіти, заслуженому вчителю Юхиму Діше-лю.

Коли ще тільки почали зводити третій поверх, уже призначили директора нової школи. Це був лютий 1967-го. Чимало сил і енергії довелося докласти молодому керівникові, а скільки безсонних ночей... Бувало, не пам'ятав, чи снідав, чи обідав...

До речі, перший дзвоник давала Світлана Соломчук, а останній в кінці першого навчального року – Василь Цілія і Галина Шашкевич. Учніський колектив формувалася зі школярів, що проживали в мікрорайоні нової школи. Педагогічний колектив підбирав особисто директор. Наталю Немоловську, Надію Касперчик привів із собою зі школи № 2, де доти працював директором. Дехто прийшов із СШ № 1. Заступниками й найближчими помічниками були Марія Миселюк, Володимир Довгань, Раїса Зейрук, Петро Білан, Любов Лютко. Члени колективу були молоді, красиві й завзяті. Їх часто в місті називали «Діше-леві дівчата».

Після Юхима Александровича виконували нелегкі обов'язки директора та продовжили традицію бути кращими в навчанні та вихованні підростаючого покоління відмінник освіти Володимир Довгань, вчитель математики, і В'ячеслав Третяк, вчитель фізики.

Грунтовні знання з навчальних дисциплін дітям викладали талановиті й мудрі педагоги Лідія Тендітна, Олександр Дорошук, Онисія Козловська, Віра Малець, Ганна Бортнік, Харитина Заєць й ін.

Загалом тодішнє життя в середній школі № 5 було бурхливим, насиченим і цікавим. Учніський і педагогічний колективи досягли чимало успіхів і перемог, за що неодноразово отримували відзнаки й нагороди.

Час кардинальних змін у незалежній Україні

У червні 1994 року на базі середньої школи № 5 створили заклад нового типу – гімназію. Продовжили накопичувати вагомі здобутки вже під незмінним керівництвом Тамари Шепель, вчительки економіки та географії, відмінника освіти України, заслуженої вчительки України, володарки нагрудного знака О.А. Захаренка. Відтоді впродовж багатьох років тут забезпечували високий рівень загальної середньої освіти, водночас дбали й про творчий розвиток дітей. Для цього обладнали 25 навчальних кабінетів, серед них інформатики, соціально-психологічної служби та хореографічний, є дві майстерні. Завдяки педагогам, які перемогли у Всеукра-

їнському проєкті «Pt – перспективні технології навчання», модернізували новий комп'ютерний клас. Як учасники програми малих грантів глобального екологічного фонду ООН отримали мультимедійні дошки, проєктори, телевізор, фотоапарат, офісні меблі, туристичне спорядження, відкрили сучасну конференц-залу, видали книгу учнівських науково-дослідницьких робіт «Земля кличе до істини», учні відвідали пам'ятні місця України (Карпати, Центральна Україна, Київ). Органи місцевої влади у 2019-2020 навчальному

році теж забезпечили сучасною лабораторією для STEM-освіти.

Гордість закладу

Пишаються в ліцеї викладачами й вихованцями. Приміром, серед педагогів є володарі вагомих відзнак. Це, зокрема, Тамара Станкова, Наталія Дорошук, Олена Токарчук, Світлана Тітечко, Роман Дударик, Олена Щепеликіна, Ірина Зозюк, Світлана Муляр, Наталія Бойко, Лариса Мацкова, Віктор Бойко...

Педагогічний колектив освітній процес будував на принципі дитиноцентризму, що орієнтується на інтереси особистості й спрямований на розвиток компетентностей, ерудиції, творчих здібностей і культури особистості. Вихованці за вибором вивчали дві іноземні мови із запропонованих англійської, німецької, французької або польської. Або ж поглиблено вчили математику, українську мову, англійську мову. Діяла мережа профільних класів. Відтак щорічно мають вагомий результати в олімпіадах із базових дисциплін, захисті науково-дослідницьких робіт, інтелектуальних конкурсах всеукраїнського та міжна-

чмало колишніх гімназистів нині працюють у сферах освіти й науки, інформаційних технологій, медицини, юриспруденції та ін. як в Україні, так і за її межами. Причому за кордон запросили, високо оцінивши їх фаховість. І в цьому, безперечно, заслуга закладу. Адже фундамент знань їм заклали саме в стінах альма-матер. Особливою гордістю є колишні учні, які нині воюють за Україну, за нас, або ж цілодобово волонтерять.

Серед призищ випускників є відомі багатьом сарненцям: Галина Юраш, Ірина Ярмошук, Андрій Кирильчук, Ігор Дацюк, Івана Півдяблик, Ольга Максимук, Віктор Заремба, який нині з сином воюють у роєбороні, Олена Панасюк, Наталія Тобочко, Ольга Млярчук, Денис Бутило, Леся Жошко, Івана Войченко, Віра Усик, Анастасія Бортнік...

Нелегке сьогодні

Внаслідок децентралізації в Україні гімназія у 2021-му вкотре змінила назву – Сарненський ліцей № 5. Високопрофесійний педагогічний колектив на чолі з нинішньою директоркою Наталією Параницею працюють над створенням сучасного навчального

середовища, що забезпечить високу якість освіти й конкурентоспроможність її здобувачів. Для них важливо, аби кожен ліцейст реалізував особистий потенціал для власного й суспільного блага. А згодом вмотивовані, працюючі, відкриті та щасливі учні стануть успішними випускниками, з лідерськими якостями, здатними правильно обрати професію, побудувати особисту кар'єру та власне життя. Найголовніше – це будуть патріоти України.

В умовах воєнного стану зробити це непросто. Але всі учасники освітнього процесу вірять у Збройні сили України, отож скоро святкуватимемо Перемогу. До її здобуття доєднався і колектив ліцею. З початку війни в закладі функціонує волонтерський хаб, де сортували гуманітарну допомогу. Проводили ярмарки, на яких збирали кошти, донатили власні заощадження на потреби ЗСУ, готували консервації, страви й випічку, матеріально й морально допомагають вимушеним переселенцям. Проте не вважають це чимось особливим – таке нинішнє наше життя.

– Сьогодні, у рік війни та через неспокій минулого літа, повноцінного свята Першого дзвоника, яке проводили попередніми роками, як і урочистостей із нагоди 55-літнього ювілею, не було. Вересень, найвірогідніше, відбудеться онлайн. Але сподіваємося, що незабаром діти сядуть за парти в класах ліцею й навчальний процес розпочнеться плавно й легко. Віримо, що п'ятикласники полюблять наш заклад і вчителів, а майбутні випускники успішно пройдуть усі випробування та поринуть у новий дорослий світ. Наші діти порадують ще нас гарними здобутками, особистими перемогами, талантами й винахідливістю. А ліцейна родина докладе зусиль, щоб цей навчальний рік запам'ятався якомога кращими враженнями, – оптимістично на завершення запевнила директорка Наталія Миколаївна.

Вікторія КОЛЯДИЧ.
Фото з ліцейного архіву.

